

21:30, Kedd (január 17.), Duna World

A tanítónő

magyar tévéfilm, 104 perc, 1988

rendező: Léner Péter
író: Bródy Sándor
operatőr: Mestyán Tibor
dramaturg: Aczél János

szereplő(k):
Bubik István
Kubik Anna
Gálffi László
Csonka Ibolya
Szabó Sándor
Benedek Miklós
Vajda László
Bencze Ferenc
Csákányi László
Némethy Ferenc
Gerbár Tibor
Borbáth Ottília
Horkai János
Epres Attila
Győri Péter
Kerekes József
Kiss Erika
Orosz Helga
Segesvári Gabriella
Kovács Mária
Spolarics Andrea
Gedai Mária
Tallós Rita

Feliratozva a teletext 379. oldalán

Bródy Sándor színművéből készült történet főhőse Flóra, a tanítónő, aki hivatástudatának és esküjének megfelelően szeretne tanítani falun. Szépsége és tisztasága miatt konfliktushelyzetbe kerül a helyi hatalmasságokkal, valamint a vidék földbirtokos családjával. Igazsága tudatában szembeszáll ugyan velük, de csak az öreg pap rokonszenvére számíthat. Ifjabb Nagy István, a kicsapongó életet élő földbirtokos fiú beleszeret Flórába, és a szerelem megváltoztatja őt. Bródy Sándor a drámához két befejezést írt, az egyik boldog kimenetelű, a másik tragikus. A témát egy vidéki tanítónő öngyilkosságáról szóló újságcikkből merítette.

*

Bubik István

Született: 1958. május 19. (Budapest)

Meghalt: 2004. november 28. (4-es főút, Ceglédnél)

FILM:

Hogy volt!? (szín., magyar ism. műsor, 2010) (TV-műsor) szereplő Vetítik: DUNA

TELEVÍZIÓ: Péntek (Január 20.) 15:15 (ism.)

Szombat (Január 28.) 15:10

DUNA WORLD: Szombat (Január 28.) 9:25

Hétfő (Január 30.) 0:35 (ism.)

M2: Kedd (Január 17.) 14:55

Kedd (Január 24.) 15:25

Szombat (Január 28.) 12:02

Igézet (szín., magyar rövidf., 2004) (TV-film) színész

Szín-Játék (szín., magyar portréf., 2004) (TV-film) közreműködő

Az ember, aki nappal aludt (szín., magyar akcióf., 2003) színész

A titkos háború (szín.-ff., magyar tévéf., 2002) (TV-film) színész

A kanyaron túl (szín., magyar játékf., 2001) színész A kanyaron túl DVD

Az alkotás folyamata (szín., magyar ismerett. film, 2001) (TV-film) szereplő

Glamour (szín., magyar filmdráma, 2000) színész Vetítik: TV2: Szerda (Január 25.) 1:30

Glamour DVD

Az öt zsaru (szín., magyar tévéfilm sor., 1998) (TV-film) színész

Carlo Goldoni: A hazug (szín., magyar színházi közv., 1997) (TV-film) színész

A férfi, aki virágot hord a szájában (szín., magyar tévéjáték, 1989) (TV-film) színész

A halálraítélt (szín., magyar filmdráma, 1989) színész

Sütő András: Advent a Hargitán (szín., magyar színházi felv., 1989) (TV-film) színész

A tanítónő (szín., magyar tévéf., 1988) (TV-film) színész Vetítik: DUNA WORLD: Kedd

(Január 17.) 21:30

Katona József: Bánk bán (szín., magyar tévéjáték, 1987) (TV-film) színész Katona József:

Bánk bán DVD

Nyolc évszak (szín., magyar tévéfilm sor., 1987) (TV-film) színész Vetítik: DUNA TELEVÍZIÓ:

Csütörtök (Január 19.) 20:30

Csütörtök (Január 26.) 20:30

Nyolc évszak DVD

Molière: Tartuffe (1985) (TV-film) színész

Az óriás (szín., magyar film, 1984) színész

Vérszerződés (szín., magyar filmdráma, 1983) színész

Akar velem játszani? (szín., magyar tévéf., 1982) (TV-film) színész

Nápolyi mulatságok (szín., magyar vígj., 1982) (TV-film) színész

Cid (szín., magyar tévéjáték) (TV-film) színész

Déry Tibor: Óriás (szín., magyar tévéf.) (TV-film) színész

Szósztátyárok (magyar filmszat.) (TV-film) színész

SZÍNHÁZ:

A csodabarlang színész

bemutató: 2000. január 2. Új Színház

Éjjeli menedékhely színész

bemutató: 2001. április 21. Új Színház

Elveszett paradicsom színész

bemutató: 2004. január 25. Turay Ida Színház

A harmadik világ zenéje a harmadik évezredben előadó

bemutató: "A" Színház

Hermelin színész

bemutató: 2001. február 23. Új Színház

Ingyenélők színész

bemutató: 2000. február 26. Új Színház

A makrancos hölgy, avagy hogyan szelídítsünk komisz nőt? színész

bemutató: 2003. november 21. Veszprémi Petőfi Színház

A Manderley-ház asszonya színész

bemutató: 1999. december 9. Játékszín

Othello színész

bemutató: 1999. szeptember 24. Új Színház

Pillantás a hídról színész

bemutató: 2000. november 24. Pécsi Nemzeti Színház

Szent Johanna színész

bemutató: 2002. szeptember 27. Szegedi Nemzeti Színház

Szentivánéji álom színész

bemutató: 2004. augusztus 10. Gyulai Várszínház

A szerelemföltő aggastyán színész

bemutató: Új Színház

Szószátyárok színész

bemutató: 1998. december 4. Új Színház

Vedd könnyen, szivi! színész

bemutató: 2002. december 14. Új Színház

Woyzeck színész

bemutató: 1999. március 6. Új Színház

*

"Vidám és jó volt, s tán konok, ha bántották vélt igazában.."

2004. november 28.

Autóbalesetben elhunyt Bubik István, Jászai Mari-díjas és Érdemes Művész.

Új színházi szerepei a 2004-2005-ös évadban: Goldoni: Chioggiai csetepaté Peppe, Molière:

Úrhatnám polgár - Jourdain, Koltés: Roberto Zucco - A nehézfiú, Shakespeare: Szentivánéji

álom - Tompor, Bulgakov: Álszentek összeesküvése - D'Orsigni márki.

A "Ritka (a) magyar" című önálló estjét november 2-án mutattuk be a Stúdiószínpadon.

Az Új Színház Bubik Istvánt saját halottjának tekinti.

Fájdalommal búcsúzunk: a Társulat

Nem hiszem, nem hisszük el.

A hatos öltözőben készül Moliere Jourdain-jére, a Szentivánéji Tomporára, Bulgakov D'Orsigny márkijára, összmondja a szöveget Takács Katival, Gáspárral, Eperjessel, Bánságival.

A Stúdiószínpadon hatalmas hittel szaval-mond-énekel Kölcseyt, Adyt, Petőfit, Vörösmartyt, Karinthyt és Nagy Lászlót. Kedvenc ütőhangszereit hóna alá kapva próbál a zenészekkel, adja a ritmust, a fergeteges tempót.

Az ő "ritka magyarsága" makacs és önpusztító élet-virtust diktál, amelyet ritkán old az a kicsit csibészes, kicsit gúnyos mosoly a szájszegletben...

Latinovits könyvét és a színész Chartát őrzi az öltözőben, amelyből az évadnyitón és az évadzárón óriási felkiáltójellel olvas fel részleteket. Perlekedik a világgal , perlekedik velünk és önmagával is.

Nem sunnyog, nem mismásol, gyűlöli a percmemberkéket, értékrendje megingathatatlan. Ezt az egyenes és sokszor naiv, de végtelenül becsületes és őszinte embert nehezen viseli a kor, mint ahogy ő is nehezen viseli ezt a hazugsággal és becstelenséggel tele kort.

Konok szókimondása gyakran sért és bánt.

A közönség egy nagyszerű színészt , az Új Színház társulata egy jó barátot veszített ma el.

Nem hisszük , nem hiszem el.

Nagyon mély a gyászunk.

A hatos öltözőben ma estétől virág , gyertya és kereszt.... és egy pohár vörösbor.

A társulat nevében:

Márta István, PORT.hu

*

Csontos János - Szobor Bubiknak

Magyar Nemzet, 2007. június 14.

Maglód a fővárosi agglomeráció egyik szépen fejlődő települése – tavaly már városi rangért is folyamodtak a közigazgatási illetésekhez. Van egy remek művelődési házuk, melyet kézenfekvő nyelvi leleménnyel MagHáznak neveztek el, s most megújult: háromnapos programsorozattal ünneplik a hét végén a szívvidító eseményt. De nem ezért írok most e nagyközségről, noha ebben a falanxszerűen versenyképessé silányított világban mindig örömdetes, ha egy

összetartó közösség még komolyan áldoz a haszontalannak tekintett kultúrára. Ami megragadta a képzeletemet, az a péntek esti ünnepi gála, ami egy tragikusan korán elhunyt nagy színművészünkhöz kapcsolódik. A szép új maglódi színháztermet ugyanis Bubik Istvánról keresztelik el, s a névadó ünnepségen a régi pályatársak – honi színjátszásunk színe-java – is fellépnek a deszkákra: Eperjes Károly, Gáspár Sándor, Götz Anna, Kubik Anna, Nemcsák Károly, Ráckevei Anna, Rémi Tünde, Rubold Ödön, Sasvári Sándor, Tolcsvay Béla, Trokán Péter, Sipos András, továbbá a White Woodoo Bubik István Ütős Emlékenekar. (Emlékezhetünk: Bubik legalább annyira szeretett és tudott is dobolni, mint játszani.) Ám ez csak az előjátéka annak, hogy Bubik István domborművét – Babos László szobrászművész alkotását – is leleplezzék.

Mi köze Bubiknak Maglódhoz? – ütött szöveget a fejembe. Tudtommal nem ott született, nem ott cseperedett. Viszont ott lépett fel utoljára – világosítottak fel a maglódi lokálpatrióták. Nos, ez igazán szép. Egyetlen elhivatott csepűrágó sem álmodhat magának szebb halált (halhatatlanságot), mint a színpadon bevégezni a földi pályát. S még ha ez fizikailag nem is mindig teljesül (bár volt például Mercutio is), a maglódiak gesztusa mindenképp széles kalaplengetést érdemel.

Bubik – s ez igazán megdöbbenő – még ma sem töltene be az ötvenet. Szűkre szabott karrierjében mégis volt Ádám, Csongor, István, Bánk, Agárdi Péter (nem az aczélista médiakurátor, hanem a néma levante), sőt még Jézus is a Godspellben. Jómagam a Tartuffe nagy képmutatóját látva kezdtem el hitetlenkedni, hogy ez a keserű cinikus csupán négy évvel idősebb nálam. Ott téblábolt a bulvárlapok címlapján (a Nyolc évszak óta kedvence volt a tévéfogyasztóknak is; remek szerelmespárt alkottak például Eszenyi Enikővel; Kubik Annával meg a hasonló vezetéknevűkről adtak elő kuplét), de Bubik kitüremkedett a sztárvilág rubrikáiból. Azzal például nemigen tudtak mit kezdeni a szenzációiparosok, hogy ünnepelt művész létére egyszer csak angliai száműzetésbe vonult, ráadásul rakodómunkásnak. Persze volt aztán bombasztikusan megkomponált visszatérés: sokáig szigorúan titokban tartották, hogy Amerika felfedezésének fél évezredes jubileumán ő lesz a magyar musical-Kolumbusz. Most meg dombormű lesz belőle. Szobor. A nehéz emberből, a szókimondóból, aki – roppant korszerűtlenül, a politikai korrektség legteljesebb hiányával – pártszimpátiáit sem rejtette soha véka alá. Korábban Latinovitsról, később róla, majd pedig Kaszás Attiláról ötlött az eszembe: minő igazságtalanság, hogy ők már soha nem lehetnek a Nemzet Színészei. A politika szükségképpen életműben gondolkodik, úgyszólván lezárt pályákban, amihez kiválóan illik a 62 éves nyugdíjkorhatár. Ki vitatná el e címet egy Törőcsiktól vagy egy Darvastól? Ám ez a bürokratikus megközelítés nem számol a lángoló lelkűekkel, akik önmagukat is idő előtt elégetik: elhasználják, eleméztik, balesetbe hajszolják. Ők az örök torzók, akik halhatatlanságukkal halandóságunkra emlékeztetnek bennünket. Így aztán amíg lesz, aki látta őket játszani, a nemzet színészei maradnak.